

บทบรรณาธิการ

คำถาม กำหนดระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาจะขอให้บังคับคดีแก่ลูกหนี้ ตามคำพิพากษาตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑ จะต้องเริ่มนับแต่คดีถึงที่สุดหรือไม่

คำตอบ เดิมมีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยว่า นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๒๖/๒๕๕๓, ๓๐๘๒/๒๕๕๓, ๓๑๙๓/๒๕๕๓ ฯลฯ

แต่ปัจจุบันศาลฎีกาวินิจฉัยกลับหลักดังกล่าวแล้วโดย

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๗๓๑/๒๕๕๘ คดีสืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๓ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนองขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์หากไม่พอให้ยึดทรัพย์สินอื่นขายทอดตลาดชำระหนี้จนครบ จำเลยทั้งสองไม่ชำระ ครั้นวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ยื่นคำแถลงขอให้ศาลชั้นต้นออกคำสั่งบังคับแก่จำเลยทั้งสอง

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำแถลง

ผู้เข้าสวมสิทธิอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๓ ทวิ

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้เข้าสวมสิทธิว่า ศาลชั้นต้นต้องออกคำสั่งบังคับแก่จำเลยทั้งสองตามคำแถลงของผู้เข้าสวมสิทธิหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ในคดีแพ่งนั้น เมื่อศาลมีคำพิพากษาและคำพิพากษาก่อให้เกิดหนี้ตามคำพิพากษา ศาลจะต้องออกคำสั่งบังคับซึ่งก็คือคำสั่งแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้ปฏิบัติตามคำพิพากษา กำหนดวิธีที่จะปฏิบัติระยะเวลาและเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็น กับกำหนดวิธีบังคับ ตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๒ โดยหากคู่ความฝ่ายที่ตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาอยู่ในศาลในเวลาที่ศาลได้มีคำพิพากษา ศาลมีอำนาจออกคำสั่งบังคับและให้คู่ความฝ่ายลูกหนี้ตามคำพิพากษาลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ ปรากฏว่า **คดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาโดยขาดนัดให้จำเลยทั้งสองแพ้คดี** ศาลชั้นต้นไม่อาจออกคำสั่งบังคับในวันมีคำพิพากษาได้ จึงเป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

